

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

31 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Diaconu Iurie, Catan Liliana și Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, de către avocatul Briceac Andrei în interesele părții vătămate Constantinescu Ion și ultimul, de către avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului Ciubotaru Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

*Ciubotaru Dumitru XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

*Cociu Ion XXXXX, născut la XXXXX, originar
și domiciliat în XXXXX*

*Dănilă Sergiu XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 21.11.2017 – 24.11.2020;

Instanța de apel: 21.12.2020 – 24.02.2022;

Instanța de recurs: 03.05.2022 – 31.10.2022.

Asupra recursurilor ordinare în cauză, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 24 noiembrie 2020, *Cociu Ion XXXXX, Ciubotaru Dumitru XXXXX și Dănilă Sergiu XXXXX* au fost achitați de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

S-a lăsat fără soluționare acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Constantinescu Ion către inculpații Cociu Ion, Ciubotaru Dumitru și Dănilă Sergiu privind

încasarea prejudiciului material și moral cauzat.

S-a respins cererea procurorului cu privire la încasarea de la inculpați în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză medico-legale, ca neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delict.

1.1. De către organul de urmărire penală, lui Ciubotaru Dumitru XXXXX, Cociu Ion XXXXX și Dănilă Sergiu XXXXX li s-a înaintat învinuirea pentru faptul că, la data de 31.10.2014, în jurul orei 03.00, având o înțelegere prealabilă între ei, aflându-se în s. Tomai, r-nul Leova, în stradă, în apropierea barului „Viki Cafe”, unde în urma unui conflict apărut cu cet. Constantinescu Ion, având scopul de a-i cauza leziuni corporale, intenționat i-au aplicat mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului cu pumnii și picioarele, cauzându-i conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 05 „D” din 10.02.2015, traumatism cranio-cerebral grav, acut, închis, manifestat prin contuzie cerebrală gravă la nivel de comă cerebrală gradul I-II, plăgi contuze și echimoze a țesuturilor moi ale feții, care se califică ca vătămare corporală gravă.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate juridic în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, adică *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății comisă de mai multe persoane.*

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apel:

- **procurorul**, care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ciubotaru Dumitru XXXXX să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, Dănilă Sergiu XXXXX să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și Cociu Ion XXXXX să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. art. 227-229 Cod de procedură penală, de încasat de la inculpații Ciubotaru Dumitru XXXXX, Dănilă Sergiu XXXXX, Cociu Ion XXXXX, în mod solidar, cheltuielile judiciare în sumă de 2 299 lei, suportate în legătură cu efectuarea expertizelor medico-legale pe prezenta cauză. Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Constantinescu Ion XXXXX cu privire la prejudiciul material în sumă de 33 172,37 lei și încasarea venitului nerealizat din motiv că nu a fost apt de muncă pe perioada recuperării sale, în sumă de 76 970 lei, de admis integral, iar referitor la cuantumul prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei, la discreția instanței.

În motivarea apelului s-a indicat că, instanța de judecată nu a ținut cont de relevanța, concludența și veridicitatea tuturor probelor acumulate în cadrul urmăririi

penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești, unilateral, a apreciat probele acumulate, analizând fiecare probă în parte, dar fără a le acorda apreciere la justa lor valoare, or aceste probe au fost acumulate cu respectarea normelor procesual penale.

Astfel că, fiind audiați în calitate de inculpați la judecarea cauzei în prima instanță, Ciubotaru Dumitru XXXXX, Dănilă Sergiu XXXXX, Cociu Ion XXXXX, împreună cu apărătorii lor au ales poziția de apărare nerecunoscând vina în comiterea infracțiunii incriminate, ca o metodă de apărare și un mijloc de eschivare de la răspunderea penală, întrucât afirmațiile lor nu sunt probate, or inițial, la faza urmăririi penale, Cociu Ion XXXXX a declarat că în timp ce se aflau la domiciliul lui Nicoară Leonid, el nu a văzut ca cineva să-l amenințe pe Constantinescu Ion și nimeni nu a creat careva conflicte în acea seară. Ulterior, acesta în instanță a declarat că au fost alungați de către Nicoară Leonid din motivul conflictului apărut, iar atunci când a plecat de la Băjireanu, la ora 00:00 era deja acasă. Mai apoi, a declarat că la orele 1:00 era încă la Băjireanu, atunci a plecat, ceilalți au rămas. Dănilă Sergiu XXXXX a confirmat că a avut un conflict în acea seară cu Constantinescu, iar când a plecat de la Băjireanu era ora 01:00, ceilalți au rămas. De aici reiese că Dănilă Sergiu XXXXX și Cociu Ion XXXXX au plecat împreună, restul au rămas.

Din analiza declarațiilor părții vătămate, a martorilor și a mijloacelor de probă, care au fost dobândite legal în cadrul urmăririi penale, prin coroborare cu declarațiile inculpaților, s-a solicitat instanței de a aprecia critic declarațiile celor din urmă, deoarece sunt contradictorii și nu sunt confirmate de alte probe, fiind combătute prin probele acuzării. Mai mult ca atât, în ședința de judecată, a fost demonstrat cu certitudine, prin declarațiile părții vătămate, că anume Ciubotaru Dumitru XXXXX, Dănilă Sergiu XXXXX, Cociu Ion XXXXX sunt persoanele care au aplicat violența fizică asupra sa. Pe lângă aceasta, declarațiile martorilor apărării urmează a fi apreciate critic, din motiv că în mare măsură aceștia au declarat că nu cunosc sau nu au văzut nimic din cele întâmplate în seara din 31.10.2014;

- *partea vătămată Constantinescu Ion și avocatul Briceac Andrei în interesele acestuia*, care au solicitat admiterea apelului, rejudecarea cauzei, astfel încât partea vătămată Constantinescu Ion să fie repus în drepturi.

În motivarea cererii de apel a indicat că prima instanță la adoptarea unei sentințe de achitare, în mare parte a reținut că organul de urmărire penală nu a efectuat o anchetă efectivă, care să demonstreze că infracțiunea de vătămare corporală gravă a fost săvârșită de inculpații Ciubotaru Dumitru, Cociu Ion și Dănilă Sergiu. Acest aspect, din perspectiva părții vătămate, constituie o încălcare a art. 3 CtEDO.

Or, este obligația pozitivă a organelor de anchetă să investigheze în mod eficient, să depisteze și să defere justiției persoanele vinovate de maltratare. Organele de anchetă și procuratura au obligația pozitivă să investigheze în mod eficient și multilateral circumstanțele maltratării lui Constantinescu Ion, în virtutea obligației pozitive ce reiese din Articolul 3 (sub aspect procesual) și Articolul 13 CtEDO.

De asemenea, s-a relevat că atunci când o persoană face afirmații credibile că a fost supusă unor tratamente contrare articolului 3 al Convenției, prevederile acestui articol, citite în contextul obligației generale a statului conform articolului 1 al Convenției de a recunoaște oricărei persoane aflate sub jurisdicția sa, drepturile și libertățile definite în Convenție, impun efectuarea unei investigații oficiale efective. La fel ca și o investigație efectuată în virtutea articolului 2, o astfel de investigație ar trebui să permită identificarea și pedepsirea persoanelor responsabile.

În acest context, apelantul a considerat că prima instanță nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor din dosar.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 februarie 2022, apelurile declarate au fost admise, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

A fost încetat procesul penal privind acuzarea lui Ciubotaru Dumitru, Cociu Ion și Dănilă Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane, pentru aceeași faptă de scoatere a persoanei de sub urmărire penală.

A fost lăsată fără soluționare acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Constantinescu Ion către inculpații Cociu Ion, Ciubotaru Dumitru și Dănilă Sergiu privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat.

A fost respinsă cererea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpaților în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea rapoartelor de expertiză medico-legale, ca neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

3.1. Pentru a pronunța decizia nominalizată, instanța de apel a relevat că, deși prima instanță în partea descriptivă a expus motivele care au stat la baza soluției prin care a fost dispusă achitarea inculpaților Cociu Ion, Dănilă Sergiu și Ciubotaru Dumitru, totuși această concluzie a fost apreciată ca fiind pripită, în condițiile în care, la caz, se atestă incidența temeiurilor de ordin procedural, care exclud examinarea în fond a cauzei.

La concluzia respectivă, instanța de apel a ajuns ținând cont de prevederile art. art. 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, dându-le apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art. 275 pct. 8) și 9) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată în cazurile în care în privința unei persoane există o hotărâre neanulată de neîncepere a urmăririi penale sau de

încetare a urmăririi penale pe aceleași acuzații; există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

Conform art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă în ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Astfel, raportând prevederile legale enunțate speței și analizând hotărârea adoptată de către prima instanță, prin care s-a reținut temeiul de achitare – lipsa probelor pertinente și concludente, ce ar demonstra că fapta a fost săvârșită de către inculpați, instanța de apel a sesizat că, judecând cauza penală în partea învinuirii inculpaților Cociu Ion, Dănilă Sergiu și Ciubotaru Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, prima instanță a pronunțat o hotărâre de achitare, fără a se expune prin prisma prevederilor art. 332 alin. (1) și art. 275 pct. 8) și 9) Cod de procedură penală, asupra actelor procesuale și anume: ordonanța din 23 martie 2016 de scoatere de sub urmărire penală a lui Cociu Ion, Dănilă Sergiu și Ciubotaru Dumitru, emisă de procurorul în Procuratura raionului Leova, Valeriu Babenco și ordonanța din 29 iunie 2016 privind anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală din 23 martie 2016 cu reluarea urmăririi penale, emisă de adjunctul Procurorului General, Iurii Garaba.

Or, instanța de judecată urma să dea o apreciere prin prisma pertinentei și concludenței probelor prezentate, urmând să verifice legalitatea actelor procesuale în cauză, și drept urmare să dea o apreciere acestora din punctul de vedere al legalității emiterii lor, după care să purceadă la elucidarea probelor privind vinovăția inculpaților.

Așadar, s-a conchis că prima instanță nu a dat o apreciere legală ordonanței din 23 martie 2016 de scoatere a persoanei de sub urmărire penală și ordonanței din 29 iunie 2016 de anulare a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală. Instanța de apel, fiind instituită prin prevederile art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, cu drept de judecare a apelului conform regulilor generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, apreciază erorile admise de către această instanță, ca fiind suficiente pentru admiterea apelului declarat de procuror și de partea vătămată și avocatul său, cu casarea sentinței instanței de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit regulilor prevăzute pentru prima instanță.

Totuși, pentru elucidarea corectă a acestor aspecte, întru respectarea prevederilor procesual penale la judecarea apelurilor împotriva unei sentințe de achitare pronunțată de către prima instanță, la solicitarea procurorului precum și a avocatului Șcheau Igor în interesele inculpatului Ciubotaru Dumitru s-a dispus reluarea cercetării judecătorești, cu audierea părții vătămate și a martorilor din prezenta cauză, precum și cercetarea materialelor cauzei.

Subsidiar, instanța de apel a remarcat că la data de 23 martie 2016, de către procurorul în Procuratura raionului Leova, Valeriu Babenco au fost scoși de sub urmărire penală învinuiții Cociu Ion XXXXX, Dănilă Sergiu XXXXX și Ciubotaru Dumitru din

motivul că fapta nu a fost săvârșită de către aceștia din urmă (f.d. 81-82, vol. II).

Tot la data de 23 martie 2016, de către procurorul în Procuratura raionului Leova, Valeriu Babenco s-a emis ordonanța prin care a fost suspendată urmărirea penală în cadrul cauzei penale până la identificarea persoanei ce urmează să fie pusă sub învinuire (f.d. 83-84, vol. II).

Din materialele cauzei rezultă că ordonanțele din data de 23 martie 2016, emise de către procurorul în Procuratura raionului Leova, Valeriu Babenco prin care au fost scoși de sub urmărire penală învinuiții Cociu Ion XXXXX, Dănilă Sergiu XXXXX și Ciubotaru Dumitru pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de învinuiți și de suspendare a cauzei, au fost atacate cu plângere procurorului ierarhic superior de către avocatul Canțer Oleg în interesele lui Constantinescu Ion.

La data de 29 aprilie 2016, procurorul raionului Leova, Valentin Baidaus, examinând în temeiul art. 299¹ Cod de procedură penală, plângerea avocatului Canțer Oleg în interesele lui Constantinescu Ion, a dispus respingerea plângerii cu menținerea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a învinuiților Cociu Ion XXXXX, Dănilă Sergiu XXXXX și Ciubotaru Dumitru din 23 martie 2016.

În corespundere cu prevederile alin. (4) art. 299¹ Cod de procedură penală, ordonanța prin care procurorul ierarhic superior a soluționat plângerea poate fi contestată la judecătorul de instrucție.

Prevederile legale enunțate, de către persoanele interesate nu au fost utilizate, ordonanța emisă la data de 29 aprilie 2016 de procurorul raionului Leova, Valentin Baidaus, nu a fost contestată judecătorului de instrucție, astfel încât ordonanțele din data de 23 martie 2016, emise de către procurorul în Procuratura raionului Leova, Valeriu Babenco prin care au fost scoși de sub urmărire penală învinuiții Cociu Ion XXXX, Dănilă Sergiu XXXXX și Ciubotaru Dumitru pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de învinuiți și de suspendare a cauzei, au devenit definitive având puterea lucrului judecat.

Totuși, la data de 29 iunie 2016, adjunctul Procurorului General, Garaba Iurii, examinând plângerea avocatului Canțer Oleg și verificând cu titlul de control ierarhic superior materialele cauzei nr. 2014230340, prin ordonanță, a dispus anularea totală, ca fiind afectate de vicii fundamentale, a ordonanțelor din 23 martie 2016, prin care procurorul în Procuratura raionului Leova, Valeriu Babenco a dispus scoaterea de sub urmărire penală a cet. Cociu Ion XXXXX, Dănilă Sergiu XXXXX și Ciubotaru Dumitru, și de suspendare a urmăririi penale și anularea ordonanței procurorului raionului Leova, Valentin Baidaus din 29 aprilie 2016, de respingere a plângerii reprezentantului părții vătămate, dispunându-se reluarea urmăririi penale (f. d. 88-91, vol. II).

La caz, relevantă se atestă a fi Hotărârea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a articolului 287 alin. (1) din Codul de procedură penală (reluarea urmăririi penale) (Sesizarea nr.15g/2015) nr. 12 din 14.05.2015 (în vigoare 14.05.2015) prin care s-a declarat neconstituțional alineatul (1) al articolului 287 din Codul de procedură

penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003, cu următorul conținut: *reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire se dispune de către procurorul ierarhic superior prin ordonanță dacă, ulterior, se constată că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut circumstanța pe care se întemeia încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire.*

Până la data operării modificărilor în Codul de procedură penală și prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care articolul 287 a fost redat cu un nou cuprins, modalitatea de reluare a urmăririi penale era prevăzută la art. 287 alin. (2) Cod de procedură penală. Norma vizată, la data de 29 iunie 2016, prevedea că reluarea urmăririi penale poate fi dispusă și de către judecătorul de instrucție în cazul admiterii plângerii depuse împotriva ordonanței procurorului de încetare a urmăririi penale ori de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că la data de 29 iunie 2016, reluarea urmăririi penale se dispunea numai de către judecătorul de instrucție în temeiul demersului procurorului sau în cazul admiterii plângerii depuse împotriva ordonanței procurorului de încetare a urmăririi penale ori de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că legislația națională în vigoare, la data de 29 iunie 2016 (dată când a fost dispusă de procuror reluarea urmăririi penale), corespundea standardelor și principiilor reflectate în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și practicii CtEDO.

Astfel, art. 287 alin. (2) Cod de procedură penală (în vigoare la data de 29 iunie 2016), acorda posibilitatea procurorului în astfel de cazuri, dacă se constata că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut circumstanța pe care se întemeia încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire, de a depune la judecătorul de instrucție un demers privind reluarea urmăririi penale.

Însă procurorul ierarhic superior, ajungând la concluzia privitor la existența temeiurilor reluării urmăririi penale, nu a realizat opinia sa prin procedura legală. Această încălcare a normelor procesuale penale nu poate fi înlăturată decât prin recunoașterea nulității de drept a ordonanței procurorului.

Conform prevederilor alin. (1) art. 3 Cod de procedură penală în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Potrivit prevederilor alin. (1) art. 4 Cod de procedură penală legea procesuală penală este unică pe tot teritoriul Republicii Moldova și obligatorie pentru toate organele de urmărire penală și instanțele judecătorești, indiferent de locul săvârșirii infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a subliniat că un principiu de bază al procesului penal

este legalitatea procesului penal, iar prin prisma prevederilor alin. (1) art. 7 Cod de procedură penală, este stipulat următoarele: *Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.*

Raportând prevederile legale enunțate supra la circumstanțele cauzei date, s-a evidențiat faptul că au fost neglijate totalmente prevederile legislației procesuale atunci când a fost emisă ordonanța de reluare a urmăririi penale la data de 29 iunie 2016 de către adjunctul Procurorului General, Garaba Iurii, prin examinarea plângerii avocatului Canțer Oleg.

De rând cu cele menționate mai sus, instanța de apel nu a negat faptul că prin prisma prevederilor art. 531 alin. (2) Cod de procedură penală, procurorul ierarhic superior are atribuții de a cere de la procurorii ierarhici inferiori, pentru control dosare penale și alte date de pe acestea precum și să anuleze total sau parțial, să modifice sau să completeze prin ordonanță motivată în condițiile prezentului Cod, actele procurorilor ierarhici inferiori și ale ofițerilor de urmărire penală. Doar că o condiție esențială este ca exercitarea acestor acțiuni de anulare, modificare, completare să fie efectuate „în condițiile prezentului cod”, ceea ce în speța dată a fost încălcat. Aceasta deoarece, în corespundere cu prevederile art. 287 alin. (2) Cod de procedură penală, era de competența materială a judecătorului de instrucție și nu a procurorului ierarhic superior, la data emiterii de către acesta a ordonanței din 29 iunie 2016, să anuleze sau nu ordonanța procurorului ierarhic inferior dacă ar fi fost depus demersul corespunzător.

În lumina celor expuse, instanța de apel a conchis că, ordonanța din data de 29 iunie 2016, prin care adjunctul Procurorului General, Garaba Iurii examinând plângerea avocatului Canțer Oleg și verificând cu titlul de control ierarhic superior materialele cauzei nr. 2014230340, a dispus anularea totală, ca fiind afectate de vicii fundamentale, a ordonanțelor din 23 martie 2016, prin care procurorul în Procuratura raionului Leova Valeriu Babenco a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Cociu Ion Dumitru, Dănilă Sergiu Mihail și Ciubotaru Dumitru și de suspendare a urmăririi penale și anularea ordonanței procurorului raionului Leova Valentin Baidaus din 29 aprilie 2016, de respingere a plângerii reprezentantului părții vătămate, cu reluarea urmăririi penale în fond, emisă cu abateri grave de la normele procesuale penale, constituie un act procedural lovit de nulitate, care nu se înlătură în nici un mod și poate fi invocată în orice etapă a procesului.

Or, nu este demonstrat și stabilit la spetă, că ordonantele emise la data de 23 martie 2016, de către procurorul în Procuratura raionului Leova, Valeriu Babenco prin care au fost scoși de sub urmărire penală învinuiții Cociu Ion Dumitru, Dănilă Sergiu Mihail și Ciubotaru Dumitru, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de învinuiți și a fost suspendată urmărirea penală în cadrul cauzei penale până la identificarea persoanei ce urmează să fie

pusă sub învinuire, nu sunt hotărâri procesuale definitive, deoarece lipsesc hotărâri emise de judecătorul de instrucție conform competenței prevăzute la art. 287 alin. (2) Cod de procedură penală, în vigoare la emiterea ordonanțelor menționate.

Totodată, în speță s-a stabilit că, ordonanțele emise la data de 23 martie 2016, de către procurorul în Procuratura raionului Leova, Valeriu Babenco prin care au fost scoși de sub urmărire penală învinuiții Cociu Ion XXXXX, Dănilă Sergiu XXXXX și Ciubotaru Dumitru, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de învinuiți și a fost suspendată urmărirea penală în cadrul cauzei penale pînă la identificarea persoanei ce urmează să fie pusă sub învinuire nu au fost anulate legal (f. d. 81-82, 83-84 vol. II).

Subsecvent, instanța de apel a considerat oportun de a nu se expune pe fondul cauzei, deși a fost admisă cererea de reluare a cercetării judecătorești, întrucât în prezenta cauză penală au fost stabilite erorile procedurale admise de organul de urmărire penală, la caz fiind emisă ilegal ordonanța procurorului ierarhic superior din data de 29 iunie 2016, cu încălcarea normelor procesual penale privind competența materială în vigoare la momentul emiterii acesteia.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

- *procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia oficiul Central, Sîrbu Lilia*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului, acuzatorul de stat a punctat că ordonanța adjunctului Procurorului General, Garaba Iurii din 29.06.2016, prin care a fost anulată ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a cet. Dănilă S., Cociu I. și Ciuboatru D. cu reluarea urmăririi penale pe caz a fost emisă în virtutea Legii cu privire la Procuratură și a Codului de procedură penală, care în detrimentul funcțiilor lui este obligat să controleze activitatea procurorilor ierarhic inferiori, oferindu-le posibilitatea de a reacționa mai operativ și de a corecta eventualele încălcări de lege admise de ultimul.

Potrivit art. 52 alin. (2) pct. 1), 2) Cod de procedură penală (*în vigoare la data de 29.06.2016*), procurorul ierarhic superior, pe lângă atribuțiile prevăzute la art. 52 alin. (1), în cadrul urmăririi penale exercită următoarele atribuții cu titlu de control ierarhic: 1) poate cere de la procurorii ierarhic inferiori, pentru control, dosarele penale, documentele, actele procedurale, materiale și alte date cu privire la infracțiunile săvârșite și la persoanele identificate în cauzele penale pe care exercită controlul; 2) anulează total ori parțial, modifică sau completează, în condițiile prezentului cod, actele procurorilor ierarhic inferiori; 3) examinează plângerile depuse împotriva actelor și acțiunilor procurorilor ierarhic inferiori.

Astfel, conform materialelor cauzei penale, la data de 29 iunie 2016, adjunctului Procurorului General Iurii Garaba, a emis ordonanța, prin care a fost admisă plângerea avocatului Canțer Oleg în numele părții vătămate și anulată ordonanța procurorului în

Procuratura raionului Leova, Babenco Valeriu din 23.03.2016, prin care inculpații au fost scoși de sub urmărire penală și a dispus reluarea urmăririi penale pe cauza penală supusă judecării.

Totodată, prin Hotărârea Curții Constituționale din 14 mai 2015, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 287 alin. (1) Cod de procedură penală, a fost declarat neconstituțional alin. (1) al articolului 287 Cod de procedură penală, Curtea expunându-se asupra circumstanțelor care pot sta la baza reluării urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire penală, însă nu și asupra competenței procurorului ierarhic superior, menționând că prevederile cuprinse la aliniatul (1) al art. 287, în fapt, acordă procurorului ierarhic superior dreptul de a relua urmărirea penală oricând și în lipsa unor temeieri clar definite, care ar putea fi considerate judicioase în fiecare caz individual.

Mai mult ca atât, la data emiterii ordonanței de reluare a urmăririi penale, la 29 iunie 2016, erau în vigoare prevederile art. 287 alin. (2) Cod de procedură penală care stipulau că „*reluarea urmăririi penale poate fi dispusă și de către judecătorul de instrucție în cazul admiterii plângerii depuse împotriva ordonanței procurorului de încetare a urmăririi penale ori clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală*”, conținutul căruia nu excludea dreptul procurorului de a relua urmărirea penală, în cazurile prevăzute la art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, ținând cont și de prevederile art. 299¹ și art. 299² Cod de procedură penală.

La rândul său, art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală (*în vigoare la 29.06.2016*) prevedea că, în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente au afectat hotărârea respectivă.

În această ordine de idei, acuzatorul de stat consideră că instanța de apel pripit a acordat prioritate și autoritate a lucrului judecat ordonanței de scoatere de sub urmărire penală din 23 martie 2016 și nu a ținut cont că aceasta a fost anulată total, cu reluarea urmăririi penale. Mai mult de atât, la momentul examinării cauzei penale în instanțele de judecată, ordonanța din 23.03.2016 era de fapt o hotărâre anulată, pe când referitor la ordonanța de reluare a urmăririi penale din 29.06.2016, în privința acesteia nu există vreo hotărâre de anulare sau constatare a nulității or, ordonanța adjunctului Procurorului General privind reluarea urmăririi penale, nu a fost contestată de către partea apărării, nici în cadrul efectuării urmăririi penale și nici la finisarea urmăririi penale, precum și în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată. Astfel, opinia instanței despre nulitatea celei din urmă ordonanțe, nu echivalează cu adoptarea unei hotărâri de constatare a nulității absolute a ordonanței respective sau de anulare a acesteia.

Totodată, concluzia instanței de apel precum că ordonanța din 29.06.2016 este un act procedural lovit de nulitate absolută, nu este coroborată sub nicio formă cu prescripțiile art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, care prevăd că doar încălcarea prevederilor

legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sânt obligatorii potrivit legii, poate atrage nulitatea actului procedural (nulitatea absolută), care se ia în considerare de către instanță, inclusiv din oficiu;

- *partea vătămată Constantinescu Ion și avocatul Briceac Andrei în interesele acestuia*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru a susține recursul declarat, recurenții menționează că este obligația pozitivă a organelor de anchetă să investigheze în mod eficient, să depisteze și să ofere justiției persoanele vinovate de maltratare. Organele de anchetă și procuratura au obligația pozitivă să investigheze în mod eficient și multilateral circumstanțele maltratării lui Constantinescu Ion, în virtutea obligației pozitive ce reiese din art. 3 CEDO, care consacră dreptul la un remediu efectiv: *Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.*

Consideră că instanțele de fond nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor din dosar. Or, dacă probele administrate în prezenta cauză penală urmau a fi apreciate obiectiv și corespunzător, instanțele cu certitudine ajungeau la concluzia firească privitor la vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate;

- *avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului Ciubotaru Dumitru*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În argumentarea celor solicitate în recurs, apărătorul a afirmat că instanța de apel a trecut în revistă aspectele procesuale legate de scoaterea de sub urmărire penală a inculpaților. Or, anularea ordonanței de clasare a procesului penal și mai târziu, de scoatere de sub urmărire penală, nu are nici o tangență cu materialul probatoriu, fiind astfel ignorate chestiunile de fapt și de drept legate de obiectul acuzației în materie penală adusă inculpaților.

În sensul rigorilor art. 427 Cod de procedură penală, instanța de apel, contrar cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, a admis o examinare extrem de superficială a cererii de apel depusă de acuzatorul de stat, fără a examina sentința primei instanțe prin prisma cerințelor de legalitate. La fel, instanța de apel nu s-a expus în nici un mod asupra argumentelor apărării invocate în numele lui Ciubotaru Dumitru; a ignorat sarcinile unui proces penal echitabil prin prisma art. 6 par. 1 CEDO, ceea ce echivalează cu o soluționare vădit defectuoasă, incompletă și deci ilegală a cauzei penale vizate.

În continuare, se reflectă că ordonanța din 29.06.2016 este de fapt o ingerință nejustificată în autonomia decizională a procurorului ierarhic inferior. Concluzii similare

rezultă și din practica judiciară autohtonă în materie, conform căreia reluarea urmăririi penale prin ordonanța adjunctului Procurorului General fără a fi stabilite careva fapte noi sau recent descoperite, ori un viciu fundamental în cadrul procesului, care ar afecta hotărârea respectivă contravine prevederilor art. 4 alin. (2) din Protocolul Adițional nr. 7 la CEDO și art. 22 Cod de procedură penală.

În același sens, s-a precizat că conform rigorilor art. 287 Cod de procedură penală, urmărirea penală urmează fi reluată la demersul procurorului ori la plângerea unei părți în proces de către judecătorul de instrucție, fapt ignorat de către procurorul care a emis o asemenea ordonanță.

De asemenea, partea apărării accentuează asupra caracterului obligatoriu al ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, în condițiile art. 251 Cod de procedură penală, din care rezultă clar că odată rămasă irevocabilă, un astfel de act procesual emis de procuror este obligatoriu pentru toate autoritățile și urmează a fi respectat ca atare, iar excepții de la această regulă nu se întrunesc în speță.

5. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pentru considerentele de drept și de fapt expuse în contextul ce urmează.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și menținerea sentinței, când apelul a fost greșit admis. Tot aici, urmează a fi reiterate și stipulările din art. 434 Cod de procedură penală, unde este indicat că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate de către instanța de apel.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sânt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost

apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Cât privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

Lecturând textul deciziei recurate, Colegiul lărgit atestă că în partea descriptivă, instanța de apel a formulat concluzii pripite referitoare la interpretarea unor norme procedurale ce vizează reluarea urmăririi penale în speța dedusă judecătii.

Într-un prim aspect, se reține că prin ordonanța din 23 martie 2016, emisă de procurorul în Procuratura raionului Leova, Babenco Valeriu s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuiților Ciubotaru Dumitru, Cociu Ion și Dănilă Sergiu, pe motiv că în cadrul urmăririi penale s-a stabilit că nu există probe directe și veridice, care nu ar putea fi contestate și care dovedesc apartenența la infracțiune a învinuiților (f. d. 81-82, vol. II). Tot la aceeași dată, de către procurorul de caz, Babenco Valeriu, a fost emisă o altă ordonanță privind suspendarea urmăririi penale în cadrul cauzei penale nr. 2014230340 până la identificarea persoanei ce urmează a fi pusă sub învinuire (f.d. 83-84, vol. II).

De asemenea, din materialele cauzei s-a stabilit existența ordonanței din 29 iunie 2016 emisă de adjunctul Procurorului General, Iurii Garaba, care verificând cu titlu de control ierarhic materialele cauzei nr. 2014230340, a dispus anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a cet. Ciubotaru Dumitru, Cociu Ion și Dănilă Sergiu, anularea ordonanței de suspendare a urmăririi penale emisă la data de 23 martie 2016, anularea ordonanței din 29 aprilie 2016 de respingere a plângerii reprezentantului părții vătămate, cu reluarea urmăririi penale (f. d. 88-91, vol. II).

Tangențial cu cele stabilite mai sus, Colegiul penal reține următoarea apreciere a instanței de apel: „ *La caz, este de reținut și de menționat că potrivit Hotărârii Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a articolului 287 alin. (1) din Codul de procedură penală (reluarea urmăririi penale) (Sesizarea nr.15g/2015) nr. 12 din 14.05.2015 (în vigoare 14.05.2015) s-a declarat neconstituțional alineatul (1) al articolului 287 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr.122-XV din 14 martie 2003, cu următorul conținut: reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire se dispune de către procurorul ierarhic superior prin ordonanță dacă, ulterior, se constată că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut circumstanța pe care se întemeia încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire.*

Așadar, urmare a declarării ca neconstituționale a prevederilor alin.(1) art.287 Cod de procedură penală, este de menționat că până la data operării modificărilor în codul de procedură penală și prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care articolul 287 a fost

redat cu un nou cuprins, modalitatea de reluare a urmăririi penale era prevăzută la art. 287 alin. (2) Cod de procedură penală.

În special, norma în cauză, la data de 29 iunie 2016 prevedea că reluarea urmăririi penale **poate fi dispusă și de către judecătorul de instrucție** în cazul admiterii plângerii depuse împotriva ordonanței procurorului de încetare a urmăririi penale ori de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire.

Prin urmare, instanța de apel atestă că la data de 29 iunie 2016 reluarea urmăririi penale se dispunea **numai de către judecătorul de instrucție** în temeiul demersului procurorului sau în cazul admiterii plângerii depuse împotriva ordonanței procurorului de încetare a urmăririi penale ori de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că legislația națională în vigoare la data de 29 iunie 2016 (date când a fost dispusă de procuror reluarea urmăririi penale), corespundea standardelor și principiilor reflectate în Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și practicii CtEDO.

Astfel, art. 287 alin. (2) Cod de procedură penală (în vigoare la data de 29 iunie 2016), acorda posibilitatea procurorului în astfel de cazuri, dacă se constata că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut circumstanța pe care se întemeia încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire, **de a depune la judecătorul de instrucție un demers privind reluarea urmăririi penale.**

Însă procurorul ierarhic superior, ajungând la concluzia privitor la existența temeiurilor reluării urmăririi penale, nu a realizat opinia sa prin procedura legală. Această încălcare a normelor procesuale penale nu poate fi înlăturată decât prin recunoașterea nulității de drept a ordonanței procurorului." (f.d. 152, vol. IV).

„ Colegiul penal nu neagă faptul că prin prisma prevederilor art. 53¹ alin. (2) Cod de procedură penală, procurorul ierarhic superior are atribuții de a cere de la procurorii ierarhici inferiori, pentru control dosare penale și alte date de pe acestea precum și să anuleze total sau parțial, să modifice sau să completeze prin ordonanță motivată în condițiile prezentului Cod, actele procurorilor ierarhici inferiori și ale ofițerilor de urmărire penală.

Doar că o condiție esențială este ca exercitarea acestor acțiuni de anulare, modificare, completare **să fie efectuate „în condițiile prezentului cod”, ceea ce în speța dată a fost încălcat.**” (f.d. 153, vol. IV).

Reieșind din motivarea expusă mai sus, Colegiul lărgit constată cu certitudine că viziunea instanței de apel privitor la nulitatea absolută a ordonanței din 29 iunie 2016 prin care s-a anulat ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a cet. Ciubotaru Dumitru, Cociu Ion și Dănilă Sergiu și s-a dispus reluarea urmăririi penale, emisă de către adjunctul Procurorului General, este una pripită și contrară legislației procesual penale.

În acest sens, instanța de recurs reține aceeași Hotărâre a Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a articolului 287 alin. (1) din Codul de procedură penală (reluarea urmăririi penale) (Sesizarea nr.15g/2015) nr. 12 din 14.05.2015, la care a făcut referire și instanța

de apel, unde la pct. 71, Curtea Constituțională a statuat că: *...prevederile cuprinse la alineatul (1) al art. 287, în fapt, acordă procurorului ierarhic superior dreptul de a relua urmărirea penală oricând și în lipsa unor temeuri clar definite, care ar putea fi considerate judicioase în fiecare caz individual.*

Concomitent, articolul 287 Cod de procedură penală, la data când a fost emisă ordonanța din 29 iunie 2019, prevedea modalitatea de reluare a urmării penale la alin. (2) al aceluiași articol, potrivit căruia reluarea urmării penale poate fi dispusă și de către judecătorul de instrucție în cazul admiterii plângerii depuse împotriva ordonanței procurorului de încetare a urmării penale ori de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire.

Deci, prin norma precitată mai sus, intenția legiuitorului autohton a fost de a determina că reluarea urmării penale poate fi dispusă inclusiv și de către judecătorul de instrucție, deopotrivă cu procurorul ierarhic superior, iar interpretarea instanței de apel oferită pe marginea acestei chestiuni este apreciată ca fiind nefondată: „Pe cât în corespundere cu prevederile art. 287 alin. (2) Cod de procedură penală, era de competența materială a judecătorului de instrucție și nu a procurorului ierarhic superior, la data emiterii de către acesta a ordonanței din 29 iunie 2016, să anuleze sau nu ordonanța procurorului ierarhic inferior dacă ar fi fost depus demersul corespunzător.” (f.d. 153, verso, vol. IV).

Prin urmare, coroborând explicațiile Curții Constituționale oferite în Hotărârea nr. 12 din 14.05.2015 cu modificările operate în norma art. 287 Cod de procedură penală, este cert faptul că, sub aspect procedural, atribuțiile procurorului ierarhic superior de a relua urmărirea penală nu au fost afectate prin nici o lege organică sau hotărâre a organului constituțional.

În continuare, Colegiul penal consideră necesar de a sublinia că prin decizia contestată a fost casată integral sentința primei instanțe, prin care a fost pronunțată o hotărâre de achitare în privința inculpaților.

Însă, în motivarea deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit constată că această instanță, deși casează integral o hotărâre de achitare, totuși a reluat cercetarea probelor care au fost administrate și care au primit o apreciere din partea primei instanțe la pronunțarea sentinței de achitare (f.d. 149-151, verso, vol. IV).

Această împrejurare, în viziunea instanței de recurs, echivalează cu temeiul de drept potrivit căruia motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Astfel, Colegiul lărgit statuează că erorile procesuale admise de către instanța de apel, cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, motiv pentru care decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel, urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu

respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, de către avocatul Briceac Andrei în interesele părții vătămate Constantinescu Ion și ultimul, de către avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului Ciubotaru Dumitru, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Ciubotaru Dumitru XXXXX, Cociu Ion XXXXX și Dănilă Sergiu XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la *13 decembrie 2022*.

Președinte

Judecători

Toma Nadejda

Guzun Ion

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Boico Victor